

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. marts 2020
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Camilla Brinch Petersen
Sagsnr.: 2020-0030-3691
Dok.: 1386440

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 854 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Kirsten Normann Andersen (SF).

Nick Hækkerup

/

Anne-Mette Lyhne Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 854 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er det ministerens opfattelse, at Erstatningsnævnet er underlagt officialmaksimen?”

Svar:

1. Erstatningsnævnet er som andre forvaltningsmyndigheder underlagt officialmaksimen og skal ligeledes handle i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Efter officialmaksimen påhviler det den enkelte forvaltningsmyndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe fornødne oplysninger om de foreliggende sager eller foranledige, at private, navnlig parterne, medvirker til sagens oplysning. En forvaltningsmyndighed har således pligt til at tilvejebringe et tilstrækkeligt fyldestgørende grundlag til, at der kan træffes en fuldt forsvarlig og lovlig afgørelse. Om en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en afgørelse, beror på sagens karakter og på omstændighederne i sagen i øvrigt. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Folketingets Ombudsmands beretning for 2005, side 223.

2. En række omstændigheder har betydning for måden, hvorpå nævnet oplyser sine sager.

I ansøgningssager er det som udgangspunkt ansøgeren, som sætter sagens ramme, ligesom myndigheden med rimelighed kan gå ud fra, at parten selv vil anføre fakta, der understøtter ansøgningen. I den forbindelse fremgår det af offererstatningslovens § 14, at nævnet bl.a. kan opfordre ansøgeren til at medvirke til sagens oplysning, og at hvis ansøgeren ikke efterkommer en opfordring fra nævnet om at medvirke til sagens oplysning inden en fastsat frist, kan sagen afgøres på det i øvrigt foreliggende grundlag.

Endvidere følger det bl.a. af forvaltningslovens § 29, at der i ansøgningssager, medmindre der gives samtykke hertil, ikke må indhentes oplysninger fra andre dele af forvaltningen eller fra anden forvaltningsmyndighed om ansøgerens rent private forhold.

Herudover følger det bl.a. af offererstatningslovens § 11 a, at hvis ansøgerens krav om erstatning mv. er afgjort ved dom, skal nævnet som udgangspunkt lægge det ved dommen tilkendte beløb til grund.

3. I afgørelsessager skal en forvaltningsmyndighed efter forvaltningslovens § 7 i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Formålet med vejledningspligten er at imødekomme borgernes informationsbehov og undgå, at borgerne på grund af fejl, uvidenhed eller misforståelser udsættes for retstab. Er ansøgeren repræsenteret af en person, som må formodes at have særligt kendskab til regelgrundlaget, såsom en advokat eller revisor, vil vejledningspligten kunne indsnævres. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Folketingets Ombudsmands beretning for 2000, side 285.

Hvis en ansøger har anmodet om erstatning mv. på en måde, der for nævnet fremstår som for beskeden, vil nævnet efter omstændighederne i medfør af vejledningspligten – samt god forvaltningsskik – af egen drift skulle vejlede ansøgeren om muligheden for at søge om yderligere erstatning.

Derimod har det forhold, at ansøgeren er repræsenteret af en professionel partsrepræsentant, ikke i sig selv betydning for nævnets pligt til at oplyse sagen. Der kan i den forbindelse henvises til Folketingets Ombudsmands udtalelse af 14. oktober 2011 (FOB 2011 5-3).